

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá azylovou politikou Křesťansko-sociální unie Bavorska (CSU) v období dvou migračních krizí, tedy v letech 1990-1993 a 2015-2017. Strana se od 80. let 20. století ve vztahu k azylové problematice profilovala jako hlavní obhájce národních zájmů se snahou omezit vysoký příliv přistěhovalců a uprchlíků, argumentující nejen enormní finanční zátěží a častým zneužíváním azylového práva v ekonomický prospěch uprchlíků, ale rovněž otázkou sebeurčení národa a sociopolitickými dopady. V souladu s touto argumentací a v reakci na rostoucí počet žadatelů o azyl a obecně cizinců v zem prosadila na začátku 90. let azylový kompromis, novelu základního zákona, která vymezovala, za jakých podmínek se politicky pronásledovaný může dovolávat práva na azyl, jež je dodnes součástí německého azylového práva. Od roku 2013 si však německá média začala všímat přívětivější rétoriky CSU v oblastech migrace a azylu, zejména s ohledem na výroky nové bavorské ministryně práce, sociálních věcí, rodiny a integrace, Emilie Müllerové. Text diplomové práce zkoumá přístup azylové politiky CSU na pozadí obou migračních krizí. Na základě analýzy oficiálních dokumentů a stranického periodika *Bayernkurier* práce dochází k závěru, že v azylové politice CSU došlo k částečnému posunu rétoriky křesťanských sociálů. V závěru se text věnuje kontextu, ve kterém k této proměně došlo.